

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4Obo/57/2013
Identifikačné číslo spisu:	9013899396
Dátum vydania rozhodnutia:	31.10.2013
Meno a priezvisko:	JUDr. Viera Pepelová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2013:9013899396.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci úpadcu: GEMERSKÉ TLAČIARNE, spol. s r. o., Školská 36, Rimavská Sobota, IČO: 31 558 071, na odvolanie správcu konkurznej podstaty, proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici, č. k. 46-24K 390/97-Ná-443, zo dňa 28. 06. 2013, takto

rozhodol:

Uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici, č. k. 46-24K 390/97-Ná-443, zo dňa 28. 06. 2013 v napadnutej časti p o t v r d z u j e .

Odôvodnenie

Súd prvého stupňa napadnutým uznesením rozhodol tak, že schválená odmena správcu sa rozdelí nasledovne: Predchádzajúcemu správcovi JUDr. Petrovi Šramkovi 700,08 eur, súčasnému správcovi JUDr. Františkovi Feníkovi 1 633,52 eur.

Pohľadávky proti podstate sa uspokojia v plnej výške. Na uspokojenie dosiaľ nevyplatených pohľadávok proti podstate sa použije 3 259,90 eur nasledovne: nevyplatené výdavky správcu 52,- eur, súdny poplatok za konkurz 280,- eur, veriteľ por. č. 40 Mesto Rimavská Sobota 2 212,77 eur, veriteľ por. č. 42 SR - Krajský súd v Bratislave justičná pokladnica 313,68 eur, veriteľ por. č. 43 Slovenská konsolidačná, a. s. 401,45 eur.

Oddelený veriteľ por. č. 14, TIKKA INVESTMENTS LIMITED Nicosia Cypru sa uspokojí vo výške 16 040,33 eur.

Veritelia zistených pohľadávok prvej, druhej a tretej triedy sa v konkurze neuspokojia.

Správcovi konkurznej podstaty súd uložil povinnosť vykonať rozvrhové uznesenie do 5 dní odo dňa jeho právoplatnosti.

V odôvodnení rozhodnutia súd poukázal na príslušné ustanovenia zákona č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní v znení neskorších predpisov, ktoré aplikoval pri rozdelení výťažku z predaja konkurznej podstaty medzi jednotlivých veriteľov úpadcu. Pokiaľ ide o odvolaním napadnutú časť uznesenia

konštatoval, že správca konkurznej podstaty si odmenu, uvedenú v návrhu na rozvrh a schválení v konečnej správe už vyplatil. Vzhľadom na to, že v konaní vykonávali funkciu dvaja správcovia, súd musí v zmysle § 8 zákona o konkurze a vyrovnaní a v zmysle § 9 vyhlášky č. 493/1991 Zb. odmenu rozdeliť podľa podielu, ktorý zodpovedá rozsahu a dĺžke doby činnosti správcu. Súd v uznesení o schválení konečnej správy o speňažení majetku z podstaty rozhodol aj o odmene správcu, ktorú na rozdiel od správcom vyúčtovanej čiastky určil vo výške 2 333,60 eur. V tomto uznesení, ale nebolo rozhodnuté o výške podielov na schválenej odmene pre jednotlivých správcov, ktorí vykonávali činnosť v priebehu konkurzu. Keďže o podieloch nebolo rozhodnuté, pričom nepatrí do kompetencie správcu určiť podiely, bolo potrebné urobiť tak v rozvrhovom uznesení. Súd rozdelil odmenu správcov tak, že pôvodnému správcovi určil podiel na odmene vo výške 30 %, súčasnému správcovi vo výške 70 %. Podiel bol určený podľa rozsahu a dĺžky činnosti správcu, a súd vzal do úvahy aj skutočnosť, že pôvodného správcu musel vymeniť z dôvodov uvedených v rozhodnutí č. k. 46-24K 390/97-Ga, zo dňa 26. 05. 2010, a následné prieskumy pri odovzdaní agendy na jeho strane. Súd po zhodnotení rozsahu vykonávaných činností, a to u pôvodného správcu súpis konkurznej podstaty, preskúvanie prihlásených pohľadávok, speňaženie časti konkurznej podstaty, a u súčasného správcu speňaženie časti konkurznej podstaty, spracovanie konečnej správy, spracovanie návrhu na rozvrh, vykonanie rozvrhu a ukončenie konkurzu rozdelil odmenu v pomere 3 : 7 medzi pôvodného, a súčasného správcu berúc do úvahy dôvody, pre ktoré bol pôvodný správca zbavený funkcie, ako aj na prieskumy spôsobené v súvislosti s odovzdávaním agendy novému správcovi. Zákon nedal súdu kompetenciu rozhodnúť o nepriznaní odmeny správcovi, a to ani v prípade, ak porušil svoje povinnosti. Súd svojimi rozhodnutím môže určiť len podiel podľa pravidiel, ktoré sú upravené v § 9 vyhlášky č. 493/1991 Zb. Preto súd návrhu súčasného správcu na nepriznanie odmeny pôvodnému správcovi nemohol vyhovieť.

Proti rozvrhovému uzneseniu v časti, týkajúcej sa vyplatenia odmeny správcu podal súčasný správca JUDr. František Feník odvolanie.

Uviedol, že o odmene správcu rozhodol súd prvého stupňa uznesením č. k. 46-24 K390/97-Ga, zo dňa 03. 11. 2011 tak, že schválil odmenu správcu vo výške 2 333,60 eur. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť, a tom čase bol zákonným správcom JUDr. František Feník. Gramatický a právny výklad nasvedčuje tomu, že odmena v celej výške patrí iba tomuto správcovi. Navyše predchádzajúci správca si nárok na pomernú časť odmeny ani neuplatnil.

Formulácia výroku o vyplatení odmeny správcu je v rozpore s uznesením zo dňa 03. 11. 2011, a tiež s príslušnými ustanoveniami zákona a právny názor vyslovený v napadnutom rozhodnutí je obchádzaním zákona. Podľa jeho názoru súd predchádzajúcemu správcovi nemusel priznať odmenu, a to najmä vzhľadom na skutočnosť, že predchádzajúci správca porušoval svoje povinnosti a nárok na odmenu si neuplatnil.

Napadnuté uznesenie v časti, týkajúcej sa vyplatenia odmeny predchádzajúcemu správcovi navrhuje zrušiť.

Predchádzajúci správca JUDr. Peter Šramko vo vyjadrení k odvolaniu poukázal na rozsah úkonov, ktoré ako správca konkurznej podstaty úpadcu vykonal. Prípadné porušovanie povinností správcu nie je zákonným dôvodom pre nepriznanie odmeny za obdobie počas ktorého správca vykonával funkciu. Ako pôvodný správca si odmenu nemohol uplatniť, pretože zákon o konkurze a vyrovnaní a ani vykonávací predpis nepozná a ani neupravuje spôsob uplatnenia odmeny.

Navrhuje, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa v napadnutej časti potvrdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky po prejednaní veci podľa § 212 ods. 1 a § 214 ods. 2 O. s. p. dospel k záveru, že odvolanie JUDr. Františka Feníka, správcu konkurznej podstaty úpadcu GEMERSKÉ TLAČIARNE, spol. s r. o., Rimavská Sobota nie je dôvodné.

Súd prvého stupňa v napadnutej časti rozvrhového uznesenia rozhodol o vyplatení odmeny správcu tak,

že predchádzajúcemu správcovi JUDr. Petrovi Šramkovi, ktorého súd zbavil funkcie uznesením č. k. 46-24K 390797-Ga, zo dňa 26. 05. 2010, sa vyplátí odmena vo výške 700,08 eur, a súčasnému správcovi JUDr. Františkovi Feníkovi vo výške 1 633,52 eur.

Súčasný správca v odvolaní poukázal na uznesenie o schválení konečnej správy č. k. 46-24K 390/97-Ga, zo dňa 03. 11. 2011, v ktorom bola vyčíslená odmena správcu sumou 2 333,60 eur bez toho, aby bolo uvedené, ako bude odmena vyplatená, keďže v priebehu konkurzu boli činní dvaja správcovia.

Podľa § 30 ods. 1 zákona č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní v znení neskorších predpisov, po právoplatnosti uznesenia o schválení konečnej správy a vyúčtovaní odmeny a výdavkov správcu vydá súd rozvrhové uznesenie.

Uznesením, ktorým súd schváli konečnú správu a vyúčtovanie odmeny a výdavkov správcu je daná suma, ktorá je určená na rozdelenie veriteľom, ako aj odmena a výdavky správcu. V danom prípade uznesením o schválení konečnej správy bola stanovená výška odmeny správcu bez toho, aby suma určená na tento účel bola rozdelená medzi správcov, činných v priebehu konkurzu.

Podľa § 9 vyhlášky č. 493/1991 Zb. o vykonávaní zákona o konkurze a vyrovnaní v znení neskorších predpisov, ak v konkurznom alebo vyrovnacom konaní bolo činných niekoľko správcov, patrí každému z nich podiel konkurznej odmeny zodpovedajúci rozsahu a dĺžke doby jeho činnosti.

Súd prvého stupňa v odôvodnení napadnutého rozvrhového uznesenia podrobne odôvodnil postup pri rozdelení sumy, určenej v uznesení o schválení konečnej správy ako odmena správcu, s poukazom na rozsah a dĺžku činnosti predchádzajúceho a súčasného správcu.

Námietka, podľa ktorej si predchádzajúci správca nárok na časť odmeny neuplatnil nie je dôvodná, keďže jej priznanie nie je podmienené osobitným úkonom zo strany správcu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti ako vecne správne podľa § 219 O. s. p. potvrdil.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.